

for den store Mængde og hører til de almindelige Næringsmidler. Tolden paa Ris er saa høi, at den udgjør 30 til 40 pCt. af denne Artikels Værdi. Men vi se allerede nu, at under disse Prisforhold kan Ris være billigere end Byg; i hvor langt højere Grad vil dette ikke være Tilfældet, naar den bliver $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{2}$ Gang billigere, end den nu er. Det maa kunne forudses, at dette meget gavnlige og nærende Fødemiddel vil faae den Udbredelse, som det fortjener, uden at besværes af ufornøden Afgift, naar vi ophæve Tolden paa Ris. Saafremt Tolden paa Ris ophæves, antager et Fxertal, at det ogsaa er nødvendigt at ophæve Tolden paa Sago, Salep og andre lignende Stoffer; fordi disse Stoffer af Toldophnyet vanskeligt kunne skjælnes fra Ris. Det har ikke været Udvalgets Ønske at gaa til denne Forandring, men den høitærede Minister har saa bestemt gjort gjældende, at Administrationen ikke kan skjælnes Rismel fra Sagomel eller Risgryn fra forskjellige andre Slags Bryn, og i saa Henseende er Udvalget nødsaget til at tage Hensyn til, hvad Administrationen bestemmer erklæver, hvorfor det foreslaaes, at ogsaa disse Artikler skulle være frie. Sago, Salep m. m. indbringer omtrent 20,000 Rd. i Told, Ris noget over 100,000 Rd., og det Offer, som man herved maa bringe for at faae Ristolden fri, er altsaa en Femtedel af Ristolden. — Udvalget har paa et enkelt Medlem nær foreslaaet, at Salt skal være toldfrit. Salt er en Artikel, som i højeste Grad er en Livsforudsætning for Alle, idet Alle bruge omtrent lige meget Salt, og dersom Salttolden blev fri, vilde man ogsaa kunne gjøre saltede Sild og saltede Anchovis toldfrie. Det vil erindres — hvad jeg igaar bemærkede — at Regjeringen har nedsat Tolden paa disse Artikler saaledes, at der kun bliver et Ækivalent for Salttolden tilbage.

Under Nr. 54 har Udvalget paa 2 Medlemmer nær stillet Forslag om, at Tolden paa Skibe skal nedsættes fra 2 pCt. til 1 pCt. Skibe ere en af de Artikler, som nu beskattes efter Værdien, og dette vil der naturligvis nu saa meget mindre kunne reises nogen Indsigelse imod, efter at Thinget har godkendt Bærditolden paa et andet Omraade, hvor en stor Del af Udvalget ikke havde anset det for hensigtsmæssigt at indføre den. Den i Tolden for Skibe foreslaaede Nedsættelse staaer i nøie Forbindelse med Forslaget om Ophævelse af Tolden paa Raajern samt paa Lønner og Læse, som jeg senere kommer til at omtale. Naar Tolden paa disse Raastoffer ophæves, er det jo naturligt, at Tolden paa de Gjenstande, som fabrikeres deraf, maa nedsættes i Forhold dertil; men Udvalget har ikke villet foreslaa en Ophævelse af Tolden paa Skibe, fordi man ikke vilde berøve Skibsbyggeriet samt de andre Haandteringer, som staa i Forbindelse hermed; en Beskyttelse, som nogenlunde kan svare til den nuværende. — Vi komme herefter til Forslagene under Nr. 55 til 58, som angaa Fabri-

kata af Skind og Guder. Af disse Forslag maa imidlertid Forslagene under Nr. 55, 56 og 57 nu betragtes som bortfaldne som en Følge af Afstemningen over Galanterivarer; men for at Hensigten med disse Forslag ikke skal bortfalde med Forslagenes formelle Bortfalden, har jeg som Ordfører stillet Forslag om en eventuel Redaktion af disse Forslag, som nu træde i Stedet for Forslagene under Nr. 55 til 57. Det er en Selvfølge, at jeg i Virkeligheden ikke er Forslagsstiller af alle disse 3 Forslag, af hvilke kun eet kan vedtages; men jeg antager, at de samme ærede Herrer, som have stillet Forslagene under Nr. 55, 56 og 57 i Betænkningen, ogsaa ville adoptere de af mig stillede Forslag under 5 til 7. Disse Forslag gaa ud paa, at Handsker og Fodtøj skulle nyde en højere Beskyttelse, end Regjeringen har foreslaaet. Af Handsker svares der nu en Told af 72 f. og af Fodtøj af 32 f. pr. Pund. Det første af de Mindretal, som have stillet de nævnte Forslag, altsaa Forslagsstillerne til Forslaget under Nr. 55, foreslaar, at Tolden paa Handsker skal nedsættes fra 72 f. til 48 f., at Tolden paa Fodtøj skal blive staaende ved 32 f. og at derimod Tolden paa alt andet Arbejde af Guder og Skind skal være 16 f. pr. Pund. Tolden paa andet Arbejde af Guder og Skind maa nemlig følge med Tolden paa Galanterivarer. Et andet Mindretal har foreslaaet under Nr. 56, at Tolden paa Handsker og Fodtøj skal nedsættes til 24 f., og at Tolden paa andet Arbejde skal være 16 f. pr. Pund. Endelig har et tredje Mindretal, til hvilket jeg hører, og hvortil jeg tør vente, at de to andre Mindretal subsidiært ville slutte sig, foreslaaet, at kun Tolden paa Fodtøj skal forhøjes fra 12 f. — som Regjeringsforslaget gaar ud paa — til 24 f. pr. Pund, hvorimod Tolden paa Handsker ikke skal forhøjes. Marsagen til, at jeg ikke har kunnet foreslaa, at Tolden paa Handsker skal forhøjes, er den, at Udsprængen af denne Artikel er stegen saa betydelig, at det deraf fremgaar, at denne Artikel ikke behøver Spor af Beskyttelse hertilands. Udsprængen heraf var i 1865—66 397 Pund til en Værdi af knap 5,000 Rd., men den er i Løbet af 6—7 Aar steget saa stærkt, at Udsprængen i 1871—72 udgjorde 27,325 Pund til en Værdi af 389,000 Rd. Dette er en overordentlig stor Tilvæxt, som viser, at den danske Handskefabrikation har faaet et temmelig betydeligt udenlandsk Marked, hvor den vinder en stedse stigende Anerkendelse. Under saadanne Omstændigheder behøver Fabrikationen ikke Beskyttelse. Naar Udvalgets Fxertal, Udvalget paa to ærede Medlemmer nær, ikke have troet at burde foreslaa fuldkommen Toldfrihed for Handsker, hidrører dette fra, at de Handsker, som indføres og fremdeles ville blive indførte, kun udgjøre et ringe Parti Lurushandsker, franske Handsker, da der jo er disse Personer, der altid absolut ville have Handsker fra Paris, og dette vil aldrig ophøre. Fremdeles har